

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui

Ciobanu Adrian XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 04.03.2019 – 26.05.2020

instanța de apel: 07.07.2020 – 23.10.2020

instanța de recurs: 30.12.2020 – 11.10.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul central) din 26 mai 2020, Ciobanu Leonid a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. a) și b) și art. 266 Cod penal, stabilindu-i pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal – sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- în baza art. 266 Cod penal – sub formă de amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 27500 (douăzeci și șapte mii cinci sute) lei.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor penale aplicate, lui Ciobanu Adrian i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și cu amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unități convenționale, echivalentul a 27500 (douăzeci și șapte mii cinci sute) lei.

A fost admisă cererea procurorului, dispunându-se încasarea de la Ciobanu Adrian în beneficiul statului, cheltuielile judiciare suportate în legătură cu investigarea prezentei cauze penale în mărime totală de 3464 (trei mii patru sute șaiszeci și patru) lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Ciobanu Adrian, la data de 19 ianuarie 2019 aproximativ pe la orele 03:00, deținând permis de conducere pentru categoria "B", eliberat la data de 14.03.2018 în timp ce conducea automobilul de model "XXXXX", cu numărul de înmatriculare XXXXX, pe traseul M-5, direcția de deplasare Cupcini-Edineț, având în calitate de pasageri pe cet. Podgurschi Anatolie XXXXX, a.n. XXXXX, Tanas Daria, a.n. XXXXX și Ciubotaru Dmitri Iurie, a.n. XXXXX, toți locuitori ai XXXXX, deplasându-se cu o viteză de aproximativ 140 km/h, ignorând cerințele pct. 45, subpct 1), lit. a), b) și d) a Regulamentului Circulației Rutiere a RM care prevăd că " Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; și d) situația rutieră", prevederile pct. 47, sbpct. 1, lit. a) conform cărora limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice în localități sunt de 50 km/h, încălcând totodată prevederile pct. 48, sbpct. 1) al aceluiași Regulament potrivit cărora conducătorilor care au vechimea în conducerea autovehiculului de categoria (subcategoria) respectivă mai mică de un an, li se interzice să depășească limita vitezei de 70 km/h, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului, a ieșit pe contrasens și a derapat de pe traseu spre stânga tamponându-se în copac după care s-a inversat.

În urma accidentului rutier, pasagerul Podgurschi Anatolie XXXXX a decedat pe loc, iar Tanas Daria a fost internată în secția de reanimare a Spitalului Raional Edineț. Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201919D0007 din 22.01.2019 la cet. Tanas Daria a fost stabilită contuzie cerebrală, hemoragia subarahnoidală, hematomul subdural în regiunea fronto-parietală pe stînga, excorațiile multiple la față, membre, cutia toracică, abdomen și spinare care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contondent dur, posibil la data și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață. Conform raportului de expertiză judiciară nr. 201919C0013 din 28.01.2019 decesului lui Podgurschi A., 43 ani a survenit la 19.01.2019 în rezultatul traumei asociate, exprimate prin echimoze la față și gât, hemoragie în țesutul moale pericranian și subarahnoidală, fractura coloanei vertebrale cervicale cu

lezarea măduvei spinării, fractura ambelor clavicule și coastelor 1-3 bilateral cu hemoragii în țesuturile adiacente, fractura închisă a osului femoral stâng și fractura deschisă a oaselor gambei drepte cu deplasarea fragmentelor, plaga contuză la gamba dreaptă, excoriații la mâna dreaptă. Vătămările descrise mai sus au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contodont dur, posibil la data și circumstanțele indicate (accident rutier) și se califică ca grave, periculoase pentru viață.

La cercetarea toxicologică în proba de sânge la cadavrul Podgurschi A. a fost depistat alcool etilic în cantitate de 2,90 promile în urină 4,13 promile, ce la persoane vii această concentrație corespunde stării grave de ebrietate.

Tot el, după producerea accidentului rutier, care a avut drept consecință cauzarea leziunilor corporale grave pasagerului Tanas Daria și decesul pasagerului Podgurschi Anatolie, încălcând prevederile pct. 12 lit. g) din Regulamentul Circulației Rutiere, care prevede obligația conducătorului de vehicul să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea lucrătorilor de poliție, cerințele indicate nu le-a îndeplinit, părăsind locul accidentului rutier.

Astfel, prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat și examinate în ședința de judecată, prima instanță a reținut ca fiind dovedită în acțiunile inculpatului Ciobanu Adrian componenta infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. a) și b) Cod penal după indicii: *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență vătămarea corporală gravă a unei persoane și decesul unei persoane*, și art. 266 Cod penal după indicii: *părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin.(3).*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura r-lui Edineț, Podgurschi Nadejda, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță prin care Ciobanu Adrian să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii incriminate și pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport; pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul total, a-i aplica pedeapsa pe un termen de 6 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis cu luarea acestuia sub strajă din sala de judecată.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de judecată eronat a apreciat probele și nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv prin ce nu au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală, incorect dispunând recalificarea acțiunilor inculpatului Ciobanu Adrian de la art. 264 alin. (4) Cod penal, la art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal;

- la recalificarea acțiunilor inculpatului instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 134¹² alin. (1) Cod penal;

- instanța eronat a aplicat inculpatului Ciobanu Adrian pedeapsa sub formă de amendă în quantum minim, or, în cazul în care inculpatul, a comis o infracțiune cu consecințe ireparabile – decesul unei persoane, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de partea apărării, reținute de instanță și anume, recunoașterea vinovăției, lipsa pretențiilor de ordin material și moral din partea succesului părții vătămate și a părții vătămate, aplicarea celei mai blânde pedepse prevăzute la sancțiunea art. 266 Cod penal, reprezintă o soluție de pedeapsă penală mult prea blândă, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

3.2. Avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului Ciobanu Adrian, prin care a solicitat casarea sentinței ca fiind neîntemeiată și inechitabilă, rejudecarea cauzei, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a dispune aplicarea în privința inculpatului Ciobanu Adrian a prevederilor art. 90 Cod penal, cu stabilirea unui termen de probă de 4 ani.

În motivarea apelului a invocat că:

- sentința este neîntemeiată în partea stabilirii măsurii de pedeapsă și individualizării răspunderii inculpatului, or, cumulul de circumstanțe atenuante stabilite în privința inculpatului denotă faptul, că corectarea acestuia poate avea loc, la fel, și în situația aplicării în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, or, în speța dată, inculpatul a recunoscut din start pe deplin vinovăția în săvârșirea infracțiunii incriminate, s-a căit sincer, a conlucrat cu organul de urmărire penală și a recuperat în mod benevol pe deplin prejudiciul cauzat prin infracțiune;

- condamnarea la ispășirea reală de către inculpat a pedepsei cu închisoarea este o soluție nerațională și reprezintă o soluție de pedeapsă mult prea aspră, inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu fapta comisă, aceasta în situația în care inculpatul recunoaște vinovăția, se căiește sincer, a conștientizat urmările survenite și a întreprins toate acțiunile pentru a repara dauna cauzată prin infracțiune, or, partea vătămată nu are careva pretenții de ordin material sau moral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2020, apelul declarat de către procurorul în Procuratura r-l Edineț, Podgurschi Nadejda, a fost respins.

Apelul declarat de către avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului Ciobanu Adrian, a fost admis, rejudecată cauza, casată hotărârea în partea aplicării pedepsei, după cum urmează:

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui Ciobanu Adrian în formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, a fost suspendată condiționat pe un termen de 4 (patru) ani.

În rest dispozițiile sentinței instanței de fond se mențin.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel cu referire la argumentele părții acuzării privind dispunerea recalificării acțiunilor inculpatului de la art. 264 alin. (4) Cod penal, la art. 264 alin. (3) lit. a) și b) Cod penal, instanța de apel a apreciat critic acest argument, deoarece această recalificare este absolut corectă și motivată. Or, calificativul săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică fiind exclus întemeiat, dat fiind această împrejurare de fapt și de drept nu și-a găsit confirmare.

Instanța de apel a reținut că potrivit raportului de constatare nr.201906P0042 din 01.02.2019 (f.d.136 V-nr.1), au fost cosemnate concluziile precum că, în proba de sânge, prezentată pe numele cet.Ciobanu Adrian Leonid, nu s-a depistat alcool etilic. De asemenea se menționează că, stabilirea stării de ebrietate și naturii ei la persoane se realizează de către medicul psihiatru-narcolog, în baza criteriilor prevăzute de Regulamentul, privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.296 din 16.04.2009, confirmată prin rezultatul analizei de laborator a probelor biologice prelevate.

Astfel, din materialele cauzei penale a fost constatat că examenul medical de stabilire a stării de ebrietate și naturii ei asupra inculpatului Ciobanu Adrian Leonid, de către medicul psihiatru-narcolog, în baza criteriilor prevăzute de Regulamentul, privind modul de testare alcoolsopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și

naturii ei, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.296 din 16.04.2009, nu a fost realizat.

Or, în materialele cauzei penale lipsește un astfel de proces verbal privind stabilirea stării de ebrietate și naturii ei.

Astfel, opinia procurorului privind concluzia asupra stării de ebrietate a inculpatului ca fiind dovedită prin declarațiile martorilor și a alcooltestului Drager, poziție ce indiscutabil nu a fost acceptată de către instanța de apel, fiind în genere lipsită de valență juridică.

Deși prima instanță just a calificat faptele inculpatului, prin probele administrate i-a constatat vinovăția, instanța de apel a considerat neîntemeiată poziția instanței în latura aplicării în privința inculpatului Ciobanu Adrian a unei pedepse cu închisoarea cu executarea reală a acesteia, considerând-o prea aspră în raport cu circumstanțele reținute, gravitatea faptei comise, personalitatea făptuitorului.

La stabilirea pedepsei pentru inculpat, raportând fapta și împrejurările în care aceasta a fost comisă, instanța de apel a considerat că Ciobanu Adrian nu este periculos pentru societate, în acest sens este reținută forma vinovăției-imprudența, personalitatea inculpatului, anterior necondamnat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, a recunoscut vinovăția în infracțiunea imputată și se căiește în faptele comise, a comis infracțiunile imputate având o vârstă fragedă de 21 de ani, a conlucrat cu organul de urmărire penală și a recuperat în mod benevol pe deplin prejudiciul cauzat prin infracțiune.

Astfel, ținând cont de dispozițiile legale ale art. 69 și art. 75 Cod penal, instanța de apel a considerat posibilă corectarea inculpatului prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, însă cu aplicarea art. 90 Cod penal, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare. Prin aplicarea în privința inculpatului Ciobanu Adrian a unei pedepse fără izolarea acestuia de societate, va fi atins scopul pedepsei penale de corectare a inculpatului, de prevenire a săvârșirii de către acesta a noilor infracțiuni și de restabilire a echității sociale.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, a declarat recurs ordinar prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei.

5.1. În motivarea recursului, procurorul a menționat că:

- decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- în prezenta cauză penală, a fost emisă o decizie cu aplicarea pedepsei prea blânde în comparație cu consecințele comiterii infracțiunii;

- inculpatul a comis intenționat infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal, or, acesta a părăsit locul accidentului rutier știind că urmare a accidentului rutier au fost cauzate leziuni corporale victimelor. Cu referire la circumstanțele cazului a explicat că, *s-au deplasat cu automobilul în alt oraș din motiv că la acel moment erau toate magazinele închise, iar ei doreau să procure bere. Din cauza că pe drum era ghețuș a pierdut controlul automobilului, după care nu își amintește nimic, nici chiar momentul accidentului. La fel nu ține minte cum a ajuns cet. Podmirschi Anatolie în automobilul condus de inculpat. Isi amintește doar că a doua zi a fost trezit de fratele său, care i-a explicat că automobilul său, a fost implicat într-un accident rutier. Susține că a servit în acea seară puțină bere împreună cu prietenii săi, Cebotari Dmitri si Tanas Daria;*

- inculpatul fiind în stare avansată de ebrietate nu și-a dat seama cum a ajuns cet. Podgurschi Anatolie în automobilul condus de inculpat, la fel, nu ține minte circumstanțele avute loc imediat după comiterea accidentului rutier și cum a ajuns acasă. Inculpatul fiind în stare de ebrietate intenționat s-a urcat la volan, dorind să procure bere și ca rezultat a comis accidentul rutier soldat cu deces și vătămări corporale. Din momentul producerii accidentului rutier și anume de la data de 19 ianuarie 2019 ora 03.00 și până în momentul efectuării testului Drager, din data de 19 ianuarie ora 09.42, au trecut aproape 7 ore, timp în care inculpatul a dormit câteva ore;

- instanța de fond incorect a recalificat acțiunile inculpatului din prevederile art. 264 alin. (4) în prevederile art. 264 alin. (3), lit. a), b) Cod penal;

- instanța de apel inechitabil și fără a evalua circumstanțele comiterii infracțiunii, a stabilit o pedeapsă cu aplicarea art. 90 alin. (1) Cod penal. Inculpatul urma să țină cont de viteza cu care acesta se deplasa, or conform învinuirii înaintate, ultimul se deplasa cu viteza de 140 km/h ceea ce depășește cu mult viteza admisibilă stabilită de Regulamentul Circulației Rutiere;

- la aplicarea și individualizarea pedepsei aleasă în privința inculpatului, instanța de apel nu a luat în considerație principiul proporționalității având în vedere fapta comisă și urmările excepțional de grave produse - decesul persoanei. O asemenea decizie a instanței de apel nu poate fi menținută și urmează a fi casată.

6. Referință asupra recursului declarat, nu a fost depusă.

7. Judecând recursul ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit al

Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este pasibil admiterii, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat în speță, acesta se întemeiază pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 10) s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Având în vedere argumentele recursului, Colegiul penal relevă că sub aspectul acestor temeuri de casare, procurorul consideră că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa fiind prea blândă relativ faptei comise, circumstanțelor cauzei și consecințelor survenite.

Analizând argumentele recurentului sub aspectul prezenței erorilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit apreciază că acestea sunt întemeiate, întrucât se atestă că instanța de apel a oferit o atenție superficială aspectului individualizării pedepsei, prematur și nemotivat ajungând la concluzia privind posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, fapt care generează constatarea faptului că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Cu titlul preliminar, se relevă că potrivit art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Art. 75 alin. (1) Cod penal stipulează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal lărgit verificând legalitatea deciziei atacate, sub acest aspect, constată că la examinarea cauzei instanței de apel nu a respectat întru totul prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar în rezultat a admis erori de drept care au afectat hotărârea pronunțată.

Potrivit jurisprudențe constante a CtEDO, efectul Articolului 6 este, printre altele, de a plasa un „tribunal” sub o obligație de a petrece o examinare adecvată a pozițiilor, argumentelor și probelor, fără a prejudicia evaluarea sau dacă ele sunt relevante pentru decizia sa, având în vedere că Curtea nu este chemată să examineze dacă argumentele sunt întrunite în mod adecvat (*Perez v. France [GC], nr. 47287/99, § 80, ECHR 2004 I, și Buzescu v. România, nr. 61302/00, § 63, 24 mai 2005*). Întinderea obligației de a motiva poate varia în conformitate cu natura deciziei și trebuie determinată în lumina circumstanțelor cauzei (*Ruiz Torija v. Spain și Hiro Balani v. Spain, 9 decembrie 1994, A nr. 303-A și 303-B, § 29 și § 27; și Helle v. Finland, 19 decembrie 1997, § 55*).

În speță, Colegiul penal lărgit reține că în decizia contestată, instanța de apel s-a limitat la o motivare superficială, fără a elucida și analiza circumstanțe concrete ale cauzei care influențează atât aplicarea unei pedepsei echitabile precum și a modului de executare a acesteia.

În sensul respectiv, Colegiul penal lărgit notează că în cazul în care inculpatul, a comis o infracțiune cu consecințe ireparabile – decesul unei persoane, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de partea apărării, reținute de instanță și anume, recunoașterea vinovăției, lipsa pretențiilor de ordin material și moral din partea succesului părții vătămate și a părții vătămate, suspendarea totală a executării pedepsei pe o

perioadă de probațiune reprezintă o individualizare greșită și disproporțională a pedepsei în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Mai mult, instanța de apel nu a oferit apreciere faptului că inculpatul a comis intenționat infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal, or, acesta a părăsit locul accidentului rutier știind că urmare a accidentului rutier au fost cauzate leziuni corporale victimelor.

Totodată, instanța de apel a trecut cu vederea și declarațiile însăși a inculpatului care a menționat că: „s-au deplasat cu automobilul în alt oraș din motiv că la acel moment erau toate magazinele închise, iar ei doreau să procure bere. Din cauza că pe drum era ghețuș a pierdut controlul automobilului, după care nu își amintește nimic, nici chiar momentul accidentului. La fel nu ține minte cum a ajuns cet. Podmirschi Anatolie în automobilul condus de inculpat. Își amintește doar că a doua zi a fost trezit de fratele său, care i-a explicat că automobilul său, a fost implicat într-un accident rutier. Sustine că a servit în acea seară puțină bere împreună cu prietenii săi, Cebotari Dmitri și Tanas Daria”, care urmau a fi apreciate în cumul cu faptul că, conform învinuirii înaintate, ultimul se deplasa cu viteza de 140 km/h ceia ce depășește cu mult viteza admisibilă stabilită de Regulamentul Circulației Rutiere, pe drum cu ghețuș și având 2 pasageri.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că toate aceste circumstanțe urmau a fi analizate minuțios de către instanța de apel inclusiv prin prisma prevederilor art. 75 alin. (1) Cod penal, sub aspectul gravității infracțiunii săvârșite, motivului acesteia și a consecințelor survenite.

Totodată, în conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază

fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu periculozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Prin urmare, deși doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de toate regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal coroborat cu art. 90 alin. (1) Cod penal, obligă această instanță să expună o motivare întemeiată a condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, prin prisma gravității infracțiunii săvârșite și a consecințelor survenite, fapt care a fost omis de către instanța de apel la judecarea prezentei cauze penale.

La fel, în urma analizării minuțioase a deciziei contestate, Colegiul penal lărgit constată că în această decizie se regăsesc concluzii asupra unei alte persoane ce nu figurează în prezentul proces penal precum și expuneri privind mai mulți inculpați cu toate că în cauza deferită judecării figurează un singur inculpat.

Toate acestea analizate în cumul, determină Colegiul penal lărgit să conchidă că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de erori ce se circumscriu cazului de casare invocat de recurent și prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit va admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată parțial cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecători, pentru adoptarea unei soluții întemeiate, cu respectarea prevederilor legale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale, să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată ținând cont de motivele casării deciziei atacate, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui **Ciobanu Adrian Leonid**, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, și dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest decizia contestată, se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 noiembrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion